

عنوان مقاله:

اخلاق اجتماعی در نهج البلاغه

محل انتشار:

سومین همایش ملی راهکارهای توسعه و ترویج علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره و آموزش در ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

خدیجه زارعی - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه آموزش و پرورش

ابوذر خاوری - کارشناس ارشد فلسفه آموزش و پرورش

طیبه مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم سیاسی

فاطمه خوانسار - کارشناس ارشد علوم قرآنی و حدیث

خلاصه مقاله:

اخلاق اجتماعی یکی از مهم ترین موضوعاتی است که ارتباط آدمیان با خود، جامعه و تاریخ را مطرح می سازد. از این رو اهمیت پرداختن به مقوله ی اخلاق اجتماعی بسیار به حایز اهمیت است. در میان ادیان مختلف جهان، دین مبین اسلام به عنوان کاملترین دین نه تنها به شخصیت فردی انسان اعم از جسم و روح، عنایت کامل دارد بلکه به جنبه های اجتماعی زندگی بشری نیز توجه ویژه مبذول داشته است. رهنمودهای حضرت علی(ع) در کتاب شریف نهج البلاغه به عنوان منبع اصیل و کاربردی در تمامی جوانب زندگی بشری قرنهایست که راهنما و چراغ هدایت بشر است. از آنجا که در جامعه کنونی زندگی بدون در نظر گرفتن اجتماع و مناسبات اجتماعی قابل تصور نیست؛ لذا انسان عصر حاضر، بدون ارتباط با دیگران قادر به برآوردن نیازهایش نیست؛ انسان برای برقراری ارتباطی معقول که منافع طرفین مورد نظر باشد. نیازمند داشتن اخلاق اجتماعی است. لذا در مقاله حاضر برآنیم تا با استفاده از روش تحقیق کتابخانه ای؛ جنبه های اخلاق اجتماعی انسان را در کالم گوهر بار حضرت علی (علیه السلام) مورد بررسی قرار دهیم.

کلمات کلیدی:

انسان، اجتماع، اخلاق اجتماعی، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/594626>

